

КУЧЕР В. В., аспірант ННІ педагогіки
Житомирського державного
університету імені Івана Франка

Науковий керівник:

РОЖНОВА Т. Є., професор кафедри
педагогіки, адміністрування і
спеціальної освіти ННІМП ДЗВО УМО,
кандидат педагогічних наук, доцент

ПОЗИЦІОНУВАННЯ ЗАКЛАДУ ВИЩОЇ ОСВІТИ ЩОДО ІНФОРМАТИЗАЦІЇ УПРАВЛІНСЬКОГО ПРОЦЕСУ

XIX століття характеризується диджиталізацією усіх сфер людського життя, особливо, цифровий прогрес впливає на освітні та наукові процеси, які зумовлюють зміни не лише у методах та засобах навчання, а й впливають на процес управління освітніми закладами. Процес інформатизації має вагомий вплив на освіту й виступає як одна зі складових розвитку сучасного суспільства, а вплив сучасних технологій спостерігається на різних напрямках і сферах роботи закладів вищої освіти.

Питаннями інформатизації управління закладами освіти займалися такі українські науковці, як: В. Биков, І. Вербовський, Л. Калініна, Р. Клопов, О. Міцмер та інші; теорію та методику інформатизації закладів освіти досліджували: В. Гриншкун, Н. Апшай, М. Зайченко та інші.

Зауважимо, що майже усі дослідники пов'язують розвиток вищої освіти з інформатизацією й глобалізацією різних частин освітнього процесу. Саме, цифровізація створює засади відкритості та автономії освіти, що сприяє розвитку сучасного суспільства.

Нині в освітній сфері спостерігається позитивна тенденція переходу від традиційних підходів організації навчального процесу закладів вищої освіти до інноваційних методів управління. Така модернізація вказує на розвиток освіти та методів управління вищими освітніми закладами, а швидкий технічний прогрес створює потребу у кількісній та якісній підготовці фахівців різних галузей наук.

Зазначимо, що традиційні підходи до організації та автоматизації діяльності ЗВО нині є неактуальними й в повному обсязі не виконують поставлених завдань. Так, наприклад, відсутність цифровізації або ж слабкий її прояв унеможлиблює організацію дистанційної роботи підрозділів закладів освіти, що має

негативний наслідок на навчальний процес здобувачів вищої освіти. У наш час, дистанційна форма навчання й роботи посідає вагомим місце, адже це, чи не єдина можливість організації якісного навчального процесу у часи пандемії та військової агресії проти України.

У законі України «Про Національну програму інформатизації» надається таке визначення поняттю інформатизація – сукупність взаємопов'язаних організаційних, правових, політичних, соціально-економічних, науково-технічних, виробничих процесів, що спрямовані на створення умов для задоволення інформаційних потреб громадян та суспільства на основі створення, розвитку і використання інформаційних систем, мереж, ресурсів та інформаційних технологій, які побудовані на основі застосування сучасної обчислювальної та комунікаційної техніки [2]. Виходячи з вище зазначеного можемо стверджувати, що інформатизація є рушієм прогресу, яка зумовлена технологічними змінами й переходом до постіндустріального суспільства. Інноваційні технології дозволяють модернізувати освітній процес та сферу управління ЗВО, на це вказують створення нових систем, наприклад: Електронна бібліотека, Е-портфоліо, електронний журнал, засоби дистанційного навчання та ін. Усі ці ресурси сприяють розвитку інформаційної інфраструктури будь-якого закладу освіти, що створює якісні умови для адаптації здобувачів освіти до соціальних сфер життєдіяльності. А. Калініна зазначає, що інформатизація суспільних процесів у ЗВО, сприяє поліпшенню інтелектуалізації праці, яка зумовлює ефективнішому засвоєнню нової інформації студентами, а також покращує її трансформацію під час вирішення різних навчальних та наукових завдань [1, с. 59].

Реформування вищої освіти за допомогою уведення інноваційних технологічних засобів дозволяє сформувати програмно-цільове та комплексно-цільове управління ЗВО. Що надає можливість розглядати певні управлінські питання з різних сторін, спроектувати цільовий напрям роботи, відповідно організувати роботу структурних підрозділів і раціонально розподілити час на виконання певних робочих завдань. Засоби інформатизації дозволяють укомплектувати та архівувати великий масив інформації, яка є важливою для функціонування ЗВО [3, с. 143].

Отже, можемо стверджувати, що запровадження нових інформаційних технологій має вагомий вплив на сферу управлінської діяльності ЗВО. А також зазначимо, що функціонування будь-якого освітнього закладу не можливе без створення багатопрофільних чи вузькоспеціалізованих

інформаційних, локальних і глобальних комп'ютерних мереж, а використання програмних комплексів у всіх сферах управління допомагають унормувати та спростити організацію роботи не лише працівників ЗВО, а й поліпшують якість освіти (між викладачем та студентом).

ЛІТЕРАТУРА

1. Калініна Л. Інформатизація управління закладами освіти. Шкільний світ. Мистецтво управління. № 11 (851). 2019. С. 58-65.
2. Про Національну програму інформатизації : Закон України // Відомості Верховної Ради України. — 1998. — № 27–28 Національну програму інформатизації. URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/74/98-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення 09.01.2023).
3. Розвиток інформаційних систем управління освітою як інструмент реалізації державної освітньої політики : монографія / за ред. С. Л. Лондара ; ДНУ «Інститут освітньої аналітики». Київ, 2020. 258 с.